

לכבוד שבת

סגולה גדולה יש בקבלת השבת כמה דקות מוקדם יותר. כך מוכיחים ל"שותף", שהוא הקב"ה, שאנו חפצים בשמירת השבת וממתינים לבואה.

כל השבת נראית אחרת אם פורסים את המפה בשעה מוקדמת. אווירה של קדושה תעטה על כל בני המשפחה שישתו לרויה ממימיה המטוהרים של שבת המלכה.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח, ח"ב, עמ' תקלה)

מעשה בגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל שהלך לבקר את חמיו הרדב"ז, שהיה חולה. הוא ראה אותו פונה לקיר, מדבר מתוך קירות ליבו ואומר:

"רבונו של עולם, מה רצונך ממני, אני לומד את תורתך, עשיתי חיבור שלם על הירושלמי, האם תרצה שאכתוב גם חיבור על הבבלי שכל כך הרבה חידושים כבר נכתבו עליו?"

הוא נשתתק לזמן מה, ואז התעורר מחומו, קרא לרבנית ואמר לה: אני מבקש ממך **שבכל יום שישי, ערב שבת, מיד כשאני חוזר הביתה מתפילת שחרית, תערכי כבר את השולחן לכבוד שבת מלכתא.** נתבשרתי שבכך תלוי רפואתי.

כאשר עשתה כך הרבנית, חומו ירד והוא נתרפא ממחלתו. מאותה שעה קיבל על עצמו רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל, מנהג טוב זה כדרכו של חמיו.

(מקדשי שביעי, עמ' מח)

להקדים את הנסיעה

כשצריכים לנסוע מחוץ לעיר לשבת, יש לצאת מוקדם ככל האפשר. זהו פחד פחדים לנסוע ברגע האחרון. דוגמא לכך היא, אדם שיש לו ביום רגיל פגישה מחוץ לעיר בשעה ארבע, פגישה שאמור להרוויח בה עשרים אלף דולר. כדי להגיע ודאי היה יוצא בתשע בבוקר, וכי השבת אינה שווה עשרים אלף דולר!?

מעשה שהיה כשנפטר מייסד בית הכנסת רבי יחיאל לדרמן ז"ל. זה היה ביום שישי בשעה תשע בבוקר, והסבא הקהילות יעקב הגיע להשתתף בהלוויה, ונסע עד לרחוב חזון איש.

ניגשו אליו והציעו לו לנסוע לירושלים, אך הסטייפלר אמר: אילולי היה עכשיו יום שישי הייתי נוסע, הוא בנה לי את בית הכנסת. **אבל איך אפשר לנסוע ביום שישי?**

נשים אל ליבנו, מדובר בשעה תשע בבוקר, בחודשי הקיץ של סיוון, אבל הסבא עם היראת שמים שלו לא היה מסוגל לנסוע ביום שישי!

(הספד הגאון הרב יצחק קולדצקי שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה)

בואו ונצא לקראת שבת המלך

"וקראת לשבת עונג לקדוש ד' מוכוּבד"

איזהו כבוד? - זה שאמרו חכמים שמצווה על אדם לרחוץ פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת, ומתעטף בציצית ויושב בכבוד ראש - **מייחל להקבלת פני השבת, כמו שהוא יוצא לקראת המלך.** וחכמים הראשונים היו מקבצין תלמידיהן בערב שבת ומתעטפים ואומרים: 'בואו ונצא לקראת שבת המלך'.

(רמב"ם יד החזקה - הלכות שבת פרק ל, הלכה ב)

מהות השבת היא מציאות שבה השי"ת משרה שכינתו בתוכנו וייחודו מקיף את כל העולם. ומה שאומרים "בואי כלה" - היינו כלפי השכינה הבאה לשכון בנו.

ולכן יש מצווה מיוחדת של קבלת שבת, בשונה מן המצוות האחרות. לא שייך לקבל פני שום מצווה, שמצווה היא ציווי על מעשה, ואינה אישיות בעלת הרגשים שצריך לכבד על ידי קבלת הפנים. אבל **שבת קודש שמו של הקב"ה, וקבלת שבת היא קבלת פני השכינה.**

(הרב שמשון פינקוס זצ"ל / שבת מלכתא, עמ' פט)

השבת רגילה אצלנו מחמת תדירותה של כל שבוע ושבוע, אך עדיין עלינו לכבד אותה בכל פעם מחדש, **כאילו ערב שבת - הוא ערב יום טוב, ושבת - היא יום טוב.**

וכמו שבערב פסח אנו כבר רצים מוקדם למקווה, והבית מוכן ומצוחצח והערב יום טוב מורגש בכל פינה ופינה, וכבר יושבים ואומרים את סדר קרבן הפסח וכו', **כך שומא עלינו לכבד את השבת!**

וכך באמת היו מגדולי ישראל שזמן רב קודם השבת שבתו ממלאכה.

וכי בערב יום כיפור עולה על דעת מאן דהוא לנסוע מאוחר מחוץ לעיר, או לרוץ למקווה ברגע האחרון ולעשן סיגריה עשרה רגעים קודם השקיעה!?!....

האדם המגיע לשבת ברגע האחרון, משול למי שנקבעה לו פגישה עם המלך לשעה עשר בבוקר. והנה משרתי המלך רואים שכבר חצי שעה קודם הפגישה, והמזמן עוד לא נראה אפילו מרחוק.

כבר עשרה רגעים לפני השעה עשר, והילד איננו... אולם ההמתנה שבשער המלך ריק מאדם... חלפו עוד חמישה רגעים, ולא נודע האם מישהו בא.

והנה שני רגעים לפני השעה עשר, בא האיש במרוצת טירוף, נושם ומתנשף, שערותיו נוטפות מבית המרחץ. תוך כדי מרוצתו ענב את עניבתו, ונשארה לו דקה אחת שבה הספיק עוד להוציא מברשת ולצחצח את נעליו במהירות הבזק, ואף להבריש את כובעו הספיק הלז...

חיש מהר נדחף בדיוק בשעה עשר לבית המלך, והביט סביבו כמי שאינו מבין מה עיני כולם כועסים עליו... והרי הגעתי בזמן...

(רבי שלום שבדרון זצ"ל / לב שלום, עמ' רעז)